

evigelsen af et Andragende som det foreliggende, der aldrig vidstes at ere tilstaaet og som vilde stride mod Examenens Karakter som en Enhed, hvorhos derved vilde kunne fremkaldes uoverkommelige eller dog meget ure praktiske Vanskeligheder.

— Ved Ministeriets Skrivelser af 4de, 18de og 21de Juli 1891 blev t, efter Fakultetets Indstillinger, tilladt 5 Kandidater, der bleve rejicerede d juridisk Examen for Ustuderede i Sommeren 1891, at indstille sig til samme Examen i Vinteren 1891—92.

IV. Priskonkurrencer.

a. Forskjellige Afgjørelser.

Ved Cirkulære af 13de November 1890 erindrede Konsistorium Fakulteterne om, at Forslagene til Universitetets Prisspørgsmaal ifølge § 376 Samling af de for Universitetsforholdene gjældende Retsregler skulle indendes gennem vedkommende Fakultet, og ikke direkte af vedkommende universitetslærer.

— I Skrivelse af 3die December s. A. gjorde Konsistorium det filosofiske Fakultet opmærksom paa, at en af de indkomne Besvarelser af Disputationerne i Filosofi for 1889—90 først var bleven afleveret den 2den M. om Morgenen, uden at Forfatteren enten iforvejen havde indgivet et Andragende om at maatte aflevere Afhandlingen efter Tiden eller havde ledsaget Afhandlingen med nogen Undskyldning eller Forklaring af, hvorfor den var indkommen for sent. Konsistorium overlod Fakultetet at afgjøre, hvorvidt det vilde lade denne Afhandling blive underkastet Bedømmelse eller ikke, men tilføjede, at den Dom, som maatte blive fældet i den, hvis den overhovedet blev bedømt, ikke maatte kunne være til Gavn for nogen af de Afhandlinger, der vare indkomne i rette Tid.

Under 13de s. M. tilstillede Konsistorium det filosofiske Fakultet en Disputation den 6te s. M. afgivet Besvarelse af Universitetets Prisspørgsmaal i østerrødsansk Filologi for 1889—90, som Forfatteren havde anholdt om at maatte blive antaget til Bedømmelse, idet han til Støtte herfor anførte, at en kronisk Ojeninflammation, foraarsaget ved længere Tids uafbrudt Arbejdet med fremmede Typer, havde vanskeliggjort Afskriften og forsinket Indsendelsen. Konsistorium overlod Fakultetet at afgjøre Spørgsmaalet om Bedømmelse med samme Bemærkning som ovenfor.

Begge Afhandlinger bleve af Fakultetet antagne til Bedømmelse.

— I Skrivelse af 6te Januar 1891 anholdt det filosofiske Fakultet om, — at der ikke blandt dets Medlemmer fandtes noget, der kunde tiltræde Bedømmelsen af de 4 Afhandlinger, der vare indkomne som Besvarelse af Universitetets Prisopgave i romansk Filologi, — at der maatte meddeles det Konsistorium til i dette Øjemed at tilkalde midlertidig Docent, Dr. phil. Nyrop, hvorhos Fakultetet, da der sandsynligvis ofte vilde fremkomme lignende Tilfælde, anholdt om, at der maatte meddeles Fakultetet en mere almindelig Bemyndigelse til at tilkalde Dr. Nyrop til Censuren ved Prisaafhandlinger, Disputationer og Doktordisputationer, uden at indhente speciel Tilfælde for hvert enkelt Tilfælde. Konsistorium anbefalede Sagen i Skrivelse af 15de s. M.

Under 28de s. M. tillagde Kirke- og Undervisningsministeriet de filosofiske Fakultet en staaende Tilladelse til at tilkalde Docent, Dr. phil. *Kr. Nyrop* til at yde Bistand ved Bedømmelsen af Prisaftandinger, Magisterkonferenser og Doktordisputatser, hvor der maatte findes Anledning dertil, specielt ogsaa til Bedømmelsen af de nylig indkomne Besvarelser af Universitetets Prisopgave i romansk Filologi.

— Angaaende en lignende Bemyndigelse for Docent, Dr. *Cl. Wilken* Vedkommende, jfr. foran S. 539—40.

— I Skrivelse af 9de Marts 1891 erindrede Konsistorium, da de havde bragt i Erfaring, at der af Uvedkommende vidstes Besked med Resultatet af Bedømmelser af Besvarelser af Universitetets Prisopgaver for 1889—90, Fakulteterne om, at der ikke maatte meddeles nogensomhelst Oplysning om Bedømmelsernes Udfald, forinden Navnesedlernes Aabning havde fundet Sted i Konsistorium.

— Ved Ministeriets Skrivelse af 18de Marts 1891 meddelte Kirke- og Undervisningsministeriet, efter Fakultetets og Konsistoriums Indstilling, Tilladelse til, at der uddeltes Prisedailler til Forfatterne af to Besvarelser af de filosofiske Prisopgave og til Forfatterne af to Besvarelser af den romanske Prisopgave for 1889—90, da samtlige disse Besvarelser af vedkommende Bedømmelseskomiteer vare kjendte værdige til at belønnes med Prismedaille.

b. Fastsættelse af Aldersgrænse for Konkurrerende ved Prisopgavers Besvarelse.

Under 8de Maj 1891 indsendte Konsistorium til Kirke- og Undervisningsministeriet en fra Professor, Dr. jur. Steenstrup modtaget Skrivelse hvori der i Anledning af det Udfald, som Konkurrencen om Universitetets Prisedailler havde haft i de senere Aar og allermest i det sidste Aar fremsatte forskellige Betragtninger over Misligheden ved de dagjældende Regler, hvorefter en hvilkensomhelst Mand eller Kvinde, som ikke havde opnaaet fast kongelig Ansættelse, kunde deltage i Besvarelser af Universitetets Prisopgaver, uden Hensyn til deres Alder. Der gjordes saaledes opmærksom paa det Uheldige i, at flere af de Konkurrerende havde været Folk i en fremrykket Alder, medens Meningen med Udsættelsen af Prisopgaverne havde været at opmuntre yngre Studerende til at deltage i Konkurrencen, samt det Betænelige i, at disse sidste maaske ofte vilde afholde sig fra at konkurrere, naar de tilfældig erfarede, at de havde mere modne Konkurrenter, og at deres Besvarelser følgelig vilde komme til Bedømmelse sammen med Afhandlinger affattede af Personer, der ifølge deres Alder havde en langt større Erfaring at bygge paa. Bedømmelsen af Afhandlinger, forfattede af Personer paa et højest forskjelligt Udviklingsstadium frembød selvfølgelig ogsaa særlige Vanskeligheder. Ved tidligere Forhandlinger i Konsistorium, jfr. Univ. Aarb. f. 1864—71 S. 428—29, havde man ogsaa haft Øje for ovennævnte Mangel af en Aldersgrænse, men man var dengang betænkelig ved at fastsætte en saadan og troede, at man i et saadant Fald hellere burde vente med en saadan Bestemmelse i nogen Tid, indt

erfaringen havde vist, om den virkelig behøvedes for at forhindre ældre og modne Mænds Deltagelse i Konkurrencen.

Konsistorium var efter de senere Aars Erfaring enigt med Professor Steenstrup i, at der var god Grund til at sætte en bestemt Aldersgrænse, hvis Betydningen af Prisaftandlingernes Besvarelse og Maalestokken for deres Bedømmelse ikke aldeles skulde forrykkes i den offentlige Mening, og indstillede, idet det iøvrigt sluttede sig til Professor Steenstrups Udtalelser, at Ministeriet vilde søge udvirket, at den ved kongelig Resolution af 23de Juni 1868 fastsatte Bestemmelse om, at Adgangen til at vinde Universitetets Prisedaille stod aaben for Enhver, der uden at have opnaaet fast kongelig Ansættelse paa den Tid, Prisopgaverne besvaredes, maatte føle sig opfordret til at deltage i Konkurrencen, begrænsedes nærmere derhen, at der for de Konkurrerende fastsattes en vis Aldersgrænse ved Opgavernes Besvarelse, hvilken Aldersgrænse Konsistorium passende mente ikke kunne sættes til det 30te Aar. Derefter vilde der nemlig regelmæssig blive aabnet de Studerende Lejlighed til saavel i deres Studietid ved Universitetet som ogsaa i en Tidsfrist af mindst 5 à 6 Aar, efterat de havde taget Embedsexamen, at kunne konkurrere om Prisedaillen.

Efter Ministeriets Indstilling blev det derefter ved kongelig Resolution af 2den Juni 1891 bifaldet, »at den ved allerhøjeste Resolution af 23de Juni 1868 fastsatte Bestemmelse om, at Adgangen til at vinde Universitetets Prisedaille staaer aaben for Enhver, der uden at have opnaaet fast kongelig Ansættelse paa den Tid, Prisopgaven besvares, maatte føle sig opfordret til at deltage i Konkurrencen, med Hensyn til Prisopgaver, der samtidig maatte blive udsatte, begrænses derhen, at den Konkurrerende ved Opgavens Besvarelse ikke maa være over 30 Aar gammel«.

V. Akademiske Grader.

De under det lægevidenskabelige Fakultet hørende midlertidige Docenters Deltagelse i Bedømmelsen af Disputatser.

Under 12te Februar 1891 modtog Konsistorium en Skrivelse fra det lægevidenskabelige Fakultet, hvori dette forespurgte, om det kunne paalægges de midlertidige Docenter under Fakultetet at deltage i Bedømmelsen af Afhandlinger, indleverede for Doktorgradens Erhvervelse, og at optræde som officielle Opponenten ved den offentlige Disputation, naar Afhandlingens Emne vedrørte deres specielle Fag som Docenter, og naar Fakultetet ønskede det, hvorhos Fakultetet, saafremt ovennævnte Pligt ikke paahvilede de omtalte Docenter, androg om, at denne maatte blive paalagt dem, da den mest betryggende Bedømmelse af Afhandlingerne derved altid vilde blive sikret.

Ved Skrivelse af 16de Marts s. A. indsendte Konsistorium Fakultetets Skrivelse til Kirke- og Undervisningsministeriet, idet Konsistorium bemærkede, at ovennævnte Pligt formentlig ikke kunde paalægges de 2de midlertidige Docenter, Dr. med. C. Salomonsen og Dr. med. Jul. Petersen, forsaavidt de ikke maatte erklære sig villige til at paatage sig fornævnte Hverv, da der ikke ved deres Ansættelse var givet dem noget Paalæg i